

Το επιτοίχιο έργο της Éléonore False εμπνέεται από την παραμονή της στην Ιαπωνία: ενδιαφερόταν για κεραμικές και υφαντικές τεχνικές, για την αρχιτεκτονική και ήταν περίεργη για τον πολιτισμό των Αϊνού που ζουν στο Χοκάιντο, ένα από τα τέσσερα κύρια νησιά της Ιαπωνίας. Σε ένα παλαιοπωλείο βρήκε ένα παλιό βιβλίο με ειδικές τεχνικές εργασίες και βιβλιοδεσίας που παρουσίαζε τις ευρωπαϊκές πόλεις με ένα οριενταλιστικό βλέμμα. False διατηρεί μόνο το γραφικό στοιχείο του βιβλίου. Το εφέ κίνησης δημιουργείται από τη διάταξη των τυπωμένων και επαλλήλων πλακών πλεξιγκλάς με μεταξοτυπία. Επιπλέον, προεκτείνει τη δουλειά της με μια σύνθεση εμπνευσμένη από τις 5 μ.μ. bell, "goji no chaimu" σε συνεργασία με τον συνθέτη Nicolas Mollard.

Η Ingrid Luche παρουσιάζει έργα από τη σειρά *Ghost Dresses*, υφασμάτινα γλυπτά διακοσμημένα με αξεσουάρ που κρέμονται από μεγάλο μεγέθους μεταλλικές κατασκευές, όπως υφασμάτινες σχάρες. Αντλεί την έμπνευσή της από την εμπειρία της στο Λος Άντζελες, το Central Valley και τη Silicon Valley το 2018. Η Luche συλλέγει εικόνες και αντικείμενα που σχετίζονται με την περιοχή και τις επακόλουθες συσχετίσεις της με τον κινηματογράφο, την τεχνολογική καινοτομία, τα τοπία της ερήμου και τις πνευματικές αναζητήσεις, όπως ένα φλεγόμενο σπίτι, μια αφίσα του Arnold Schwarzenegger, ακουστικά μιας χρήσης, μια φωτογραφία ενός Richard Prince, μια εκτύπωση ενός φαραγγιού στην έρημο και ένα στιγμιότυπο από ένα βίντεο της δημοφιλούς youtuber και ακτιβίστριας Nasim Najafi Aghdam.

Το μυθικό *Berfalte* τροφοδοτεί ένα νέο έργο της Μαλβίνας Παναγιωτίδη: Χρησιμοποιώντας την τεχνική ηλεκτροσχηματισμού, μια διαδικασία σχηματισμού μετάλλων, δημιουργεί ένα είδος κατακερματισμένου πληθυντικού σώματος. Η Παναγιωτίδη ξεκινά φτιάχνοντας ένα καλούπι από κερί που στη συνέχεια σοβατίζεται με ένα παχύ στρώμα μετάλλου. Όταν τοποθετηθεί στο φούρνο, το κερί λιώνει και αφαιρείται από το αντικείμενο σε υγρή μορφή. Το μεταλλικό αντικείμενο που μόλις σχηματίστηκε είναι πανομοιότυπο με το καλούπι κεριού αλλά είναι κοίλο εσωτερικά και μεταφράζεται σε μια παρουσία- απουσία. Η αληθινή της διαδικασία, όπως και η διαδικασία κατασκευής μύθων, απαιτεί μια ακριβή τελετουργική σειρά ενεργειών. Η Παναγιωτίδη τοποθετεί την πρακτική της στο σταυροδρόμι διαφορετικών πεδίων όπως η εθνολογία, η κοινωνιολογία, η πολιτισμική ιστορία, η θεοσοφία κ.λπ. που συμμετέχουν εξίσου στη διαμόρφωση ενός υβριδικού πλάσματος.

Αυτή η έκθεση είναι μέρος του προγράμματος «Suite», που ξεκίνησε από το Centre National des Arts plastiques, με την υποστήριξη των ADAGP και του Copie privée.

Η ADAGP διαχειρίζεται τα δικαιώματα των δημιουργών στις εικαστικές τέχνες (ζωγράφοι, γλύπτες, φωτογράφοι, σχεδιαστές, αρχιτέκτονες...) και διαθέτει ένα μέρος των δικαιωμάτων που συγκεντρώνονται για ιδιωτική αντιγραφή για την υποστήριξη της δημιουργίας και της κυκλοφορίας έργων τέχνης.

Με την υποστήριξη των Institut français, Ville de Rennes και Rennes Métropole.